

בבא מציעא סח

עניין: כשגגה שיוצאת מלפני השליט

קהלת יעקב ערך תפלה

ב' מה שאמר (ישעיה ס"ה כ"ד) והיה טרם יקראו ואני אענה, אינו צלדיקים גדולים ומופלאים שאליהם הקדוש צרוך הוא מתאוה לתפלתם, שעל ידי תפלתם צא שפע לכל העלמות, ומתייחדים כל המדות שממשיכים שפע ממקור העליון, וכמו שכתבתי צאות הקדוש שממשיכין ציקוד דעתיק, רומז בזוהר תולדות שם, ומה שאמר והיה טרם יקראו ואני אענה, נראה לענ"ד לפרש והיה לשון שמחה כאשר טרם יקראו ואני אענה עוד יש מעלת נוספת, וזה שאמר עוד ראה לומר מעלה נוספת על זה, כאשר הם מדברים דיבור בעלמא בלי תפלה, ואני אשמע אפילו שיחת חולין שלהם אשמע, וכעניין שאמרה (בוער קטן י"ח. בתובות כ"ג. ועוד) כשגגה היוצא מפי השליט.

אגרא דכלה פרשת וישב

ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר. כבר אמרנו שזה אי אפשר שדבורו של צדיק לא יתקיים ואפילו הדבר שיוצא ממנו כשגגה שיוצא מלפני השליט מוכרח שיתקיים כי שכינה מדברת מתוך גרונו דברים אמיתיים מחמת ששמר את עצמו מדברים בטלים ואסורים כגודע הדבר להבאים בסוד ה' ובפרט יעקב האמיתי, וכי סלקא דעתך שיהיה ח"ו דיבורו לריק, בעל כרחך הוא שיתקיים, והנה

לשם ספר הדע"ה ח"ב דרוש ה' ענף ג' סי' ח

כאן היה ענין אחר אשר עי"ז שגה צוה משרבע"ה. וילא מזה כל זה שילא ע"ד שגגה היוצא מלפני השליט. והיה כ"ז בלחמת בגזירת נורא עלילה על בני אדם שהוא מנפלאות סמים דעים ית"ש. כמ"ס בתנחומא פ' וישב. פסוק ויוסף הורד מלרימה ע"ש. וכן הוא ג"כ במדרש חוקת על אותה המאורע. כי הקב"ה ליכד חכמים בערמם. ומסבב סיבות שונות כדי לקיים גזרתו ית"ש:

רשיי קהלת י, ה

(ה) כשגגה שיוצא מלפני השליט. דומה הוא לשליט שהוליא דבר שגגה מפיו שוגג ואי אפשר לחזור כן אומר הקב"ה ואין להשיב: (ו) נתן הסבל במרומים רבים. זו היא הרעה שהיא כשגגה שיוצא מלפני